

Op 1 oktober 1919 wordt John Charles Pape, roepnaam John, geboren in Benton, Alberta. Hij is de zoon van John Andrew Pape en Francis Pape, geboren Bell. John's vader is loodgieter/gasfitter.

John's ouders hebben de Britse nationaliteit, John eveneens. Zijn ouders zijn getrouwd in Sheffield, Engeland en vertrokken op 26 april 1913 met de 'Laurentic' vanuit Liverpool naar Quebec in Canada.

John zal het enige kind blijven van hen. De familie bezoekt de Church of England en de voertaal is uiteraard Engels.

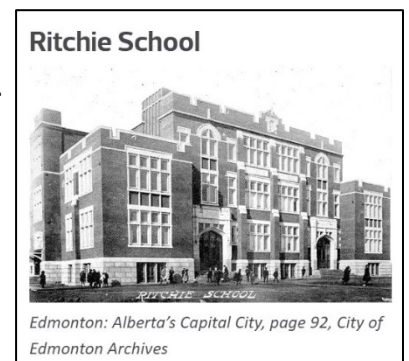
John volgt het basisonderwijs aan de Ritchie school in Edmonton, Alberta waar de familie dan woont.

Na grade acht houdt hij het voor gezien en gaat met 14 jaar van school.

(Als hij later in Engeland is als militair volgt hij nog twee jaar een schriftelijke cursus elektro voor techniek en machines.)

Hij heeft verschillende baantjes; onder andere werkt hij als verkoper voor 'Farm and Ranch Review', een heel bekend en populair tijdschrift in het westen van Canada.

In een werkplaats voor machines houdt John het zes maanden vol.

Al snel na de dood van zijn vader, op 6 juli in 1939, besluit John zich aan te melden voor het Canadese leger. Hij is dan chauffeur bij Gainers Ltd.

[Tijdens de jaren 30 (de Grote Depressie) vormde de vleesverwerkingsfabriek Gainers Ltd. in Edmonton, Alberta, een cruciaal onderdeel van de lokale economie.]

Hij meldt zich dan ook als vrijwilliger op 23 september 1939 aan bij het aanmeldingskantoor in Edmonton.

Na de medische keuring wordt hij ingedeeld bij het Edmonton Regiment. (*) Het keuringsrapport bevat de standaard gegevens: groot 1,75 m; gewicht 70 kg; een aparte vermelding: hij mist de ringvinger van zijn rechterhand. Dit soort kenmerken wordt vastgelegd voor eventuele identificatie.

Tijdens het eerste interview geeft John aan dat hij liever militair blijft dan terug te keren in de burgermaatschappij. Chauffeur zijn in het leger lijkt hem wel wat. Wat sport betreft interesseert hem honkbal en ijshockey. Hobby's heeft hij verder niet, in lezen is hij helemaal niet geïnteresseerd.

In zijn sociale contacten is hij niet sterk, het komt op de interviewer over alsof John zich steeds verveelt.

Toch ziet men in hem bepaalde leiderschapskwaliteiten en men denkt dat deze in het leger zich wel zullen ontwikkelen.

() Het Edmonton Regiment wordt in september '39 gemobiliseerd in Canada. Een grote wervingscampagne in Alberta helpt dat het snel op sterkte is. Na een korte training gaan de*

mannen in Halifax aan boord van een troepenschip dat hen naar Greenock, Schotland brengt. Daar komen ze op 30 december '39 aan wal.

Het jaar 1940 wordt gevuld met trainingen en oefeningen, hoofdzakelijk in een gebied in Surrey, Engeland.

John geniet nog wel een week verlof in september '39. Hij wordt bevorderd tot Lance/Corporal in april '41. Zijn dossier meldt dan meerdere cursussen tot hij in juli '41 als korporaal dienst mag doen.

Dan vermeldt zijn dossier iets opmerkelijks. John wordt ingedeeld bij het detachement dat ingezet wordt voor Operatie Gauntlet.

'Operatie Gauntlet was een commando-operatie tijdens de Tweede Wereldoorlog op West-Spitsbergen om de rijke steenkolenmijnen niet in handen van de Duitse Wehrmacht te laten vallen. Het was een gecombineerde actie van Canadese, Britse en Noorse commando's die plaatsvond tussen 25 augustus en 3 september 1941'. Dit is de eerste inzet van Canadese troepen in WO2, in tegenstelling tot de heersende mening dat Dieppe in 1942 de eerste inzet was waarbij Canadezen waren betrokken. Meer dan 450 man op Spitsbergen waren Canadees, deels verbindingsmensen, het merendeel werd echter geleverd door de Canadian Engineers.

Deze actie was een succes en verliep zonder slachtoffers. Op 9 september, 1941 waren alle manschappen terug in het Verenigd Koninkrijk. (VK)

John militaire opleiding gaat door. In april '42 mag hij dienst gaan doen als sergeant. Hij volgt o.a. een cursus 'chemische oorlogsvoering'. Eind juli is hij officieel sergeant.

In december '42 wordt hij uitgeschreven bij het regiment en op de lijst gezet van een 'papieren eenheid' omdat hij teruggaat naar Canada.

In januari '43 staat John kort geregistreerd in Calgary voor hij overgeplaatst wordt naar Gordon Head in Brits Columbia waar een officers trainingscentrum is gevestigd.

Gordon Head BC.

John blijft in Gordon Head tot september '43.

Ondertussen volgt cursus na cursus; tot hij eind mei effectief luitenant is en instructeur wordt in het infanterie trainingscentrum in Calgary, Alberta met ingang van september '43.

De beoordeling opgemaakt in Gordon Head over John luidt: betrouwbaar, hardwerkend en veel militaire kennis.

Hij heeft initiatief en goede leiderscapaciteiten.

September 1943 is een bijzondere maand voor John.

Op 5 september overlijdt zijn moeder, op 18 september trouwt hij met Velma Jean Oldham.

Zij hebben dan samen al een dochter, Bonnie Elizabeth geboren 28 maart 1941.

Met Kerst '43 en tijdens de jaarwisseling 1943/'44 heeft John verlof. In januari '44 gaat John naar een 'opfriscursus' voor officieren in Brockville, Ontario.

Ondertussen wordt, sinds eind 1943, op regeringsniveau onderhandeld om Canadese officieren toe te staan in het Britse leger te dienen.

John heeft gemeld dat hij bereid is om als officier naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en dienst te doen bij een Britse eenheid.

Een project bekend als: Codeword CANLOAN.

CANLOAN-officiëren

Het Britse leger had in het najaar van 1943 een groot tekort aan luitenants en kapiteins bij de infanterie. Rangen die o.a. horen bij functies als pelotons- of compagniescommandant. Deze officieren bij de infanterie zijn bij acties in de voorste linies te vinden.

Het Britse leger had toen al enige jaren op meerdere fronten gevochten en de verliezen in de genoemde functies waren groot. Met de geplande invasie in het vooruitzicht zou dat een groot probleem gaan vormen. In Canada was er een overschot aan deze jonge officieren, gemotiveerd en bereid om aan de strijd deel te nemen.

Na veel Brits-Canadees overleg kwam er in februari 1944 groen licht voor de volgende opzet:

- Maximaal 1.450 infanterie en 50 logistieke officieren kunnen worden uitgeleend.
- Deelname uitsluitend op vrijwillige basis.
- Betaling naar Canadese normen door Canada.
- Leeftijdsgrenzen: 33 jaar voor luitenants, 37 jaar voor kapiteins.
- De Britse regels voor promotie zullen toegepast worden.
- Indien nodig kunnen de officieren door Canada teruggeroepen worden.
- Het geheel krijgt de codenaam CANLOAN.

Men verwachtte een grote aanmelding in Canada omdat veel officieren dachten een snellere promotie te maken door deelname aan de strijd. Anderen waren dermate gefocust op inzet dat ze zich terug lieten zetten in rang om in aanmerking te komen.

Toch werd het vooraf geschatte aantal aanmeldingen niet gehaald.

Uiteindelijk werden 623 infanterie- en 50 logistieke officieren geselecteerd.

Ze kregen een registratienummer dat begon met CDN en een volgnummer gebaseerd op hun aanmelding.

De inzet en prestaties van de CANLOAN-officiëren was boven elke twijfel verheven.

De lijst van onderscheidingen en promoties is lang.

Hun inzet en moed had ook een schaduwzijde.

De balans: 128 gesneuvelden; 310 gewonden, 27 krijgsgevangen en één vermiste.

Van de gesneuvelden liggen er elf in Holten begraven.

Hun grafsteen is te herkennen aan het esdoornblad op de steen, het registratienummer beginnend met CDN, de vermelding 'Royal Canadian Infantry Corps' en het Britse regiment waarbij ze waren ingedeeld.

Luitenant John Charles Pape heeft zich aangemeld en wordt geselecteerd en krijgt CANLOAN-Nr. CDN/487.

Hij krijgt een week inschepingsverlof en gaat begin april 1944 naar Sussex, New Brunswick. Hier worden de geselecteerde officieren geconcentreerd voor de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk.

Een grote groep CANLOAN-officiëren vertrekt op 4 mei '44 uit Halifax met het troepenschip 'Empress of Scotland', op 11 mei '44 komen ze in Liverpool aan.

John wordt eerst ingedeeld bij de Royal Welsh Fusiliers, eind mei '44 bij een aanvullingseenheid. In juni '44 staat John op de lijst van het 7^e Para Bataljon van de 6^e Airborne Divisie. Zijn eenheid wordt niet gedropt in Normandië, maar komt per troepenschip op 15/16 juni '44 aan land in Frankrijk.

Niet opgenomen in het dossier van John is de geboorte van zoontje Richard Michael Gurney op 14 juli 1944.

Per 2 augustus '44 mag John dienstdoen als kapitein.

Eind augustus '44 krijgt John lichamelijk problemen. Via 225 Para Field Ambulance wordt hij overgebracht naar het Morrison Hospitaal in Swansea, Wales.

Hij heeft last van een maagzweer. Eind september wordt hij daar ontslagen en voorlopig geplaatst bij een depoteenheid van de luchtmacht.

De volgende overstap van/voor John is opvallend.

Hij gaat naar de Parachute Training School in Ringway bij Manchester.

Begin december '44 kwalificeert hij zich als parachutist en wordt weer ingedeeld bij het 7^e Para Bataljon.

Op de 24ste december 1944 worden John en zijn eenheid overhaast naar België gebracht per schip.

De 6e Airborne Division wordt ingezet in de Ardennen.

De divisie arriveert per schip deels in Calais en deels in Oostende en per vrachtwagen gaan ze naar het front, ten zuidoosten van Dinant, waar ze op Eerste Kerstdag aankomen. Op Tweede Kerstdag hebben ze de frontlinie tussen Dinant en Namen in handen.

Dan komt de opdracht een tegenaanval te lanceren, om de vijand ten oosten van Dinant, Rochefort, Grupont en Bure te verdrijven.

Bij Bure

Het 7^e Para Bataljon heeft begin januari '45 zware gevechten bij onder meer de plaatsen Bure en Grupont onder barre weersomstandigheden.

Tijdens deze gevechten raakt John gewond op 4 januari '45. Hij krijgt scherven van een granaat in zijn nek.

Zijn verwondingen vallen mee en op 17 januari '45 wordt hij ontslagen uit het hospitaal. Hij keert terug bij het 7^e Para Bataljon.

Precies op tijd om gedropt te worden tijdens Operatie Varsity, de ondersteunende luchtlandingen voor de troepen die de oversteek over de Rijn willen realiseren tussen Wesel en Emmerich.

John's eenheid, het 7^e Para Bataljon, wordt gedropt in de buurt van Hamminkeln ten noorden van Wesel. Een van de doelen is de inname van het Diersfordter Wald, een bos dat uitziet over de Rijn en waar verschillende wegen bij elkaar komen, die de stadjes in de regio met elkaar verbinden. Operatie Varsity wordt beschouwd als de grootste eendaagse luchtlandingsoperatie tijdens de oorlog.

Nadat de oversteek over de Rijn door de grondtroepen is gerealiseerd, begint de opmars in Duitsland, richting Elbe en de Oostzee.

De 6^e Airborne Divisie vertrekt op 23 maart '45 uit Wesel.

John en zijn mannen hebben het geluk dat ze het grootste deel van de opmars mee kunnen liften op tanks van de 6^e Guards Tank Brigade.

De tegenstand is gering en men vordert snel.

Tot 7 april '45; dan krijgt de voorhoede van de troepen onverwacht sterke tegenstand.

De inname van vliegveld Wunstorf bij Hannover wordt zwaar bevochten.

Het peloton van John Charles Pape komt in een zware hinderlaag.

John, zijn pelotonssergeant en een tiental anderen komen om in een kruisvuur van machinegeweren.

Hij krijgt een tijdelijk graf op de begraafplaats in Neustadt. (D)

Op 23 augustus 1946 wordt de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten zijn definitieve rustplaats in plot 4; rij H; graf 8.

Toegekend worden hem:

de 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Op zijn graftsteen staat:
**The souls of the righteous
Are in the hand of God**

Vertaald:

De zielen van de rechtvaardigen
zijn in de hand van God

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives; wikipedia, wartimesproject.com; codeword CANLOAN ISBN 1-55002-167-2